

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **I. M.**
zastoupen advokátem Mgr. Šimonem Jirkou
sídlem U Bachmače 1701/44, 326 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 11. 2. 2021, čj. MV-178716-7/SO-2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se na soud obrátil, neboť nesouhlasí s tím, že mu správní orgány zastavily výplatu výsluhového příspěvku. Pro rozhodnutí ve věci je podstatné, zda v době zastavení příspěvku bylo s žalobcem vedeno trestní řízení, které bylo zahájeno v době jeho služebního poměru, nebo zda bylo toto trestní řízení zahájeno až po jeho skončení.

II. Obsah správního spisu

2. Generální inspekce bezpečnostních sborů (dále jen „GIBS“) zahájila záznamem o zahájení úkonů trestního řízení z 19. 8. 2019, čj. GI-1934-16/TC-2019-842011 (dále jen „záznam GIBS“), úkony trestního řízení ve věci podezření ze spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, a

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zločinu přijetí úplatku dle § 331 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Žalobce byl mezi podezřelými.

3. Žalobce požádal 27. 9. 2019 o propuštění ze služebního poměru, který mu následně skončil k 30. 11. 2019. Ředitel odboru sociálního zabezpečení ve věcech služebního poměru žalovaného přiznal žalobci 30. 12. 2019 výsluhový příspěvek.
4. GIBS zahájila trestní stíhání žalobce usnesením z 20. 7. 2020, čj. GI-1934-207/TČ-2019-842011 (dále jen „usnesení GIBS“). Proti usnesení podal žalobce stížnost a státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze usnesení o zahájení trestního stíhání zrušil. Státní zástupce uložil GIBS provést další šetření a znovu rozhodnout.
5. S žalobcem bylo oznámením z 3. 9. 2020, čj. OSZ-154088-4/D-Mš-2020, zahájeno řízení ve věcech služebního poměru. Následně ředitel odboru zastavil rozhodnutím z 20. 10. 2020, čj. OSZ-154088-6/D-Mš-2020, výplatu žalobcova výsluhového příspěvku od 1. 11. 2020 z důvodu vedeného trestního řízení, a to dle § 167 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.
6. Žalobce se proti rozhodnutí o zastavení výplaty odvolal. Jeho námitky byly obdobné nynějším žalobním námitkám. Ministr vnitra napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

III. Žalobní argumentace

7. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhuje jeho zrušení. V žalobě formuloval dva žalobní body.
8. V prvním žalobním bodu žalobce namítl, že trestní řízení není pro účely § 167 odst. 2 zákona o služebním poměru zahájeno již záznamem o zahájení úkonů trestního řízení, ale až usnesením o zahájení trestního stíhání. V tomto ohledu se vymezil proti rozsudku zdejšího soudu z 1. 10. 2014, čj. 10 A 209/2013-52, a odkázal na komentář k zákonu o služebním poměru.
9. V druhém namítl, že jednání popsané v záznamu GIBS je odlišné od jednání popsaného v usnesení GIBS. Je evidentní, že GIBS nepovažovala jednání popsané v záznamu GIBS za prokázané, a proto ho odložil. Pro trestný čin popsaný v usnesení GIBS bylo trestní řízení zahájeno až po skončení žalobcova služebního poměru. Toto řízení nemůže být důvodem pro zastavení výplaty příspěvku.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí.
11. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se vypořádal s námitkami shodnými s žalobní argumentací. Svůj postup v řízení považuje za souladný s konstantní judikaturou, neboť podmínky pro zastavení výplaty výsluhového příspěvku byly naplněny.

V. Posouzení věci soudem

12. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž účastníci souhlasili konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.)
13. Žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.

14. Žaloba není důvodná.
15. Žalobce namítal, že záznam o zahájení úkonů trestního řízení nezahajuje trestní řízení pro účely § 157 písm. d) a § 167 odst. 2 zákona o služebním poměru. Tuto otázku již zodpověděl Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku z 11. 8. 2015, čj. 6 As 271/2014-41. Zde dospěl k závěru, že trestní řízení je zahájeno již záznamem o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, bez ohledu na to, zda o této skutečnosti příslušník věděl. Zdejší soud nemá důvod se od tohoto závěru odchýlit, proto na výše uvedený rozsudek v podrobnostech odkazuje a na tomto místě pouze stručně shrnuje nosné důvody pro tento závěr.
16. Zákon o služebním poměru neobsahuje vlastní definici trestního řízení či jeho zahájení. Z toho důvodu a s ohledem na zásadu terminologické jednoty a bezrozpornosti právního řádu (srov. Wintr, J.: *Metody a zásady interpretace práva*, 2. vydání, Praha: Auditorium 2019, s. 64 a násl., a rozsudek rozšířeného senátu NSS z 26. 10. 2005, čj. 2 Afs 81/2004-54, č. 791/2006 Sb. NSS) je nutné vykládat tento pojem v souladu s jeho významem v trestněprávních předpisech. Žalobce nepředložil žádné podstatné důvody, pro které by bylo nutné se v posuzované věci od této interpretační zásady odchýlit, a ani soud žádné takové důvody nenachází.
17. Trestní řízení zahrnuje dle § 12 odst. 10 trestního řádu i přípravné řízení, které může být zahájeno mj. sepsáním záznamu o zahájení úkonů trestního řízení dle § 158 odst. 3 trestního řádu. V případě žalobce bylo tedy trestní řízení zahájeno záznamem GIBS. První žalobní bod není důvodný.
18. Žalobce dále namítl, že jednání uvedené v záznamu GIBS je odlišné od jednání v usnesení GIBS. Má proto za to, že trestní řízení, které proti němu bylo vedeno na základě usnesení GIBS, bylo zahájeno až po skončení jeho pracovního poměru.
19. Podmínky nároku na výsluhový příspěvek stanoví § 157 písm. d) zákona o služebním poměru tak, že *bývalý příslušník, který vykonával službu alespoň po dobu 15 let, má nárok na výsluhový příspěvek; to neplatí, jestliže jeho služební poměr skončil propuštěním podle § 42 odst. 1 písm. m) a je proti němu vedeno trestní řízení pro trestný čin spáchaný úmyslně a následně je za něj pravomocně odsouzen nebo bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném zastavení jeho trestního stíhání nebo bylo pravomocně schváleno narovnání nebo bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na potrestání.*
20. Dle § 167 odst. 2 zákona o služebním poměru *bývalému příslušníkovi, jehož služební poměr skončil propuštěním podle § 42 odst. 1 písm. d) nebo písm. m) a je proti němu vedeno trestní řízení, se odchodné a výsluhový příspěvek vyplátí až po pravomocném skončení tohoto řízení, jestliže nebyl odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně.*
21. Účelem této úpravy je: *„Zamezit situaci, aby příslušník, proti němuž je vedeno trestní řízení, mohl na vlastní žádost skončit služební poměr a získat tak nárok na výsluhový příspěvek, který je se skončením podle § 42 odst. 1 písm. m) zákona o služebním poměru jinak spojen. [...] Vzhledem k výše uvedenému lze za nesouladný s právními předpisy označit názor, že je možné bývalému příslušníkovi, který byl odsouzen za trestný čin spáchaný úmyslně až po skončení služebního poměru, nárok na výsluhový příspěvek odejmout. Pokud by totiž smyslem ustanovení § 157 písm. d) zákona o služebním poměru bylo neposkytnout výsluhový příspěvek bývalému příslušníkovi, proti němuž bylo vedeno trestní řízení až po skončení služebního poměru, musel by zákon zakotvit, že příspěvek nenáleží ani v případech, kdy služební poměr skončil podle*

jiných ustanovení § 42 zákona o služebním poměru. [...] Je tedy zřejmé, že ustanovení § 157 písm. d) zákona o služebním poměru nelze aplikovat na bývalého příslušníka, proti němuž se do skončení služebního poměru nevedlo trestní řízení“ [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dale jen “NSS”) z 11. 8. 2015, čj. 6 As 271/2014-41, a z 24. 2. 2016, čj. 10 As 237/2015-37, č. 3402/2016 Sb. NSS].

22. Žalobce má pravdu, že pokud by proti němu bylo zahájeno trestní řízení až po skončení jeho pracovního poměru, nárok na výsluhový příspěvek by mu vznikl a nebylo by možné jeho výplatu ani zastavit. Tak tomu ale v posuzované věci nebylo.
23. Ze záznamu GIBS vyplývá, že vůči žalobci byly zahájeny úkony trestního řízení, neboť byl podezřelý, že spáchal přečin pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku v souběhu se zločinem přijetí úplatku dle § 331 odst. 1 a odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Těchto trestných činů se měl dopustit tím, že (zjednodušeně řečeno) jako příslušník Policie ČR provádějící kontrolu nad zachováním zákonnosti při provádění zkoušek odborné způsobilosti držitele zbrojního průkazu ovlivňoval za úplatu průběh zkoušek. Usnesením GIBS bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro spáchání stejných skutkových podstat, jejich naplnění však GIBS spatřovala v jiném jednání, a sice že žalobce měl za úplatek s dalšími osobami vydávat osvědčení o získání profesní kvalifikace na pozici Strážný na základě fiktivního přezkoušení. V odůvodnění usnesení GIBS se výslovně uvádí, že nebylo zjištěno, že by se žalobce dopouštěl protiprávního jednání při provádění zkoušek odborné způsobilosti držitele zbrojního průkazu. Bylo však zjištěno, že za úplatu vystavuje uchazečům výše uvedené osvědčení.
24. Soud zdůrazňuje, že nyní je předmětem přezkumu rozhodnutí o zastavení výplaty výsluhového příspěvku, v němž se neřeší existence samotného nároku na výsluhový příspěvek. Rozhodnutí o zastavení výplaty má dočasnou povahu v tom smyslu, že upravuje vztahy do doby, než bude pravomocně skončeno trestní řízení vedené proti žalobci. Teprve pak bude dle výsledku trestního řízení možné rozhodovat o dalším trvání samotného nároku na výsluhový příspěvek (srov. rozsudek NSS z 21. 12. 2017, čj. 8 As 213/2016-31, bod 31).
25. Tomuto odlišnému charakteru odpovídá i úprava zastavení výplaty příspěvku. Podmínky zastavení v § 167 odst. 2 zákona o služebním poměru jsou totiž vázány na vedení trestního řízení, nikoliv až na zahájení trestního stíhání či totožnost skutku, resp. trestného činu, pro který je trestní řízení vedeno. O skutku v této fázi ostatně ani nelze hovořit, neboť záznam o zahájení úkonů trestního řízení ještě nevymezuje skutek, ale pouze skutkové okolnosti, pro které se řízení zahajuje. Jak v tomto ohledu uvádí komentářová literatura: „Přestože záznam v podstatě vymezuje nejobecnější předmět trestního řízení, je třeba si uvědomit jeho smysl (srov. výklad v bodě 20 shora k tomuto odstavci), a proto je možné, aby se skutkový stav v pozdějším vymezení skutku v zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 (pokud nedojde k odložení nebo jinému vyřízení věci podle § 159a) i výrazně změnil“ (Šámal, P. a kol.: *Trestní řád. Komentář*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 1947, bod 21).
26. Pro splnění podmínek pro zastavení výplaty příspěvku proto postačí, že je s příslušníkem nadále vedeno trestní řízení, které bylo zahájeno v době, kdy jeho služební poměr trval. Správní orgán rozhodující o zastavení výplaty nemá přístup k přesným informacím o tom, jaké jednání orgány činné v trestním řízení prověřují či zda je mění, proto není ani možné zastavení příspěvku vázat na tyto okolnosti.

27. V žalobcově případě není pochyb o tom, že trestní řízení zahájené záznamem GIBS bylo totožné s trestním řízením, v rámci kterého bylo vydáno usnesení GIBS. Oba dokumenty jsou vedeny pod stejnou spisovou značkou, týkají se obdobné skupiny osob a i z odůvodnění usnesení GIBS je zřejmá kontinuita trestního řízení, neboť právě z prověřování prováděného v rámci tohoto trestního řízení získaly orgány činné v trestním řízení poznatky, které je vedly k zahájení trestního stíhání. Trestní řízení zahájené záznamem GIBS nebylo formálně nijak ukončeno a ze správního spisu vyplývá, že v době rozhodování žalovaného stále trvalo. Druhý žalobní bod není důvodný.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, a žalobu proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
29. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků nepřiznal jejich náhradu. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak mu nevznikly žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. února 2022

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu